

WPX CW TEKMOVANJE S KARIBOV

Tine Brajnik, S50A

V zadnjih letih so se izoblikovale različne teorije o zmagovalnih lokacijah v posameznih največjih svetovnih tekmovanjih. WPX tekmovanja so del njih in zaradi poznega CW dela (konec maja) je teh teorij še več. Osnovne postavke so povsod enake, in sicer lokacija z bližino gosto naseljenih radioamaterskih področij, ki pa morajo biti na drugem kontinentu. Gosta naseljenost je včasih veljala za ZDA in Japonsko, medtem ko Evropa ni veljala za dovolj aktivno. Sedaj pa je Evropa že zelo visoko na listi aktivnih postaj in dilema med severno Afriko ali južnoameriškimi Karibi je zelo velika. O tej in podobnih strategijah bomo posebej razpravljali v prihodnje.

Naveden uvod je namenjen delu S59AA in S50A skupaj z AI6V z lokacije na karibskem otoku Aruba, kjer ima Carl-AI6V svojo opremljeno KV lokacijo. Zgodovina te akcije ima korene v že dolgoletnem poznavanju s Carlom, ki se je stopnjevalo do lanskega WRTC na Bledu. Carl naju je povabil k njemu že lani in še posebej letos. Kot marsikdo verjetno ve, Carl oddaja svojo lokacijo v najem radioamaterjem v tedenskih paketih. Oddajanje lokacije pride v poštev predvsem za manjša tekmovanja ali dopuste, kajti v največjih tekmovanjih bodisi sodeluje sam ali njegovi osebni prijatelji in lokacija je za velika tekmovanja zasedena že za mnogo let vnaprej.

Ko je že govor o lokaciji, še nekaj podatkov o njej. Otok Aruba je eden od štirih otokov, ki so pripadali Nizozemskim Antilom (Curacao, St. Marteen, Bonaire in Aruba). Leta 1986 je ta otok dobil precejšnjo stopnjo samostojnosti in tako tudi svoj prefiks P4 in status posebne DXCC države. Otok s svojimi 30km dolžine in 8 km širine je relativno majhen, toda na njem trenutno živi že skoraj sto tisoč ljudi (v zadnjih desetih letih se je število prebivalcev skoraj podvojilo). Otok ni čisto raven, saj ima na svojem severnem področju nekaj vzpetin, ki dajejo občutek rahle zaprtosti proti Evropi in USA postajam, ki se nahajajo na južnejšem delu. In P49V je postaja, ki se nahaja na tem delu. Od drugih aktivnih postaj je blizu Emily-P43E, medtem, ko je P43A-Jean-Pierre in njemu čez cesto John-P40W na vrhni planoti ter Jacobo-P43P tudi, vendar je slednji precej odmaknjen. Na Arubi je mnogo radioamaterske aktivnosti in organizacija šteje preko 40 licenciranih KV amaterjev. Emily-P43E in Jacobo-P43P sta bila lani na Bledu na WRTC.

Frane-S59AA in jaz seveda nisva šla na Arubo zato, ker bi si jo izbrala iz strateških ali taktičnih razlogov klofanja, ampak na prijateljsko povabilo Carla. Ker konec maja doma še ni čas za dopuste in stabilno poletno vreme, smo seveda izkoristili priložnost in uživali tudi dopustne dni skupaj z našimi XYL-kami. Carl in žena Sue ter jaz smo prišli na otok iz Daytona, Frane z Milko-S56HTL in Maco-S56MM pa direktno od doma. Carlova hiša je manjši objekt, ki ima dve spalnici, kuhinjo, sanitarije, dnevno sobo ter shack. Slovenci smo "vrgli ven iz hiše" Carla in ženo, ki sta se namestila pri Emily za prenočevanje, medtem ko smo podnevi bili skupaj po izletih, na kohanju ali pri hiši.

Na otoku stalno po malem piha vzhodni veter. S tem nikoli nimaš občutka močnega sonca, še posebej ob dejstvu, da je stalno prisotna tudi delna oblačnost. Seveda sem svojo voljo "saj ne rabim klobuka in mazanja", plačal z enodnevnim počivanjem v senci, ker me je nekajurno veselje na soncu stalo vročine in ene noči nespanja. Po domače se temu reče "saj smo vsi glih"! No, problem bi lahko bil, če bi prehudo zbolel, kajti WPX CW s Karibov se pač ne sme zamuditi.

Frane je dobil licenco in znak P40F, jaz pa P40AA. Z licenco smo imeli kar nekaj birokratskega dopisovanja, prepričevanja in porabljenega papirja. Vlogo sva poslala približno mesec dni pred napovedano aktivnostjo z zamikom nekaj dni. Administracija hoče dvomesečni rok in vprašanje pridobitve licence je stalno viselo v zraku. Franetu so celo odgovorili, da mu ne morejo izdati licence. Ko smo prišli na Arubo, pa je še tisto, prvo popoldne klicala po telefonu uradnica iz poštnega ministrstva, naj pridemo po papirje, plačamo pristojbino in bomo dobili licence. Očitno je možno dobiti licenco v zelo kratkem času, saj država pobere 50 dolarjev in jih bolj zanima denar kot pa vsa proceduralna vprašanja.

V času pred tekmovanjem, ko smo še urejali shack, sva s Franetom naredila vsak po nekaj sto zvez. Pile up je bil še znosen, če sva delala samo s 100W, z uporabo ojačevalnika pa ga je bilo že zelo težko obvladati. Seveda smo imeli na podlagi tega za tekmovanje velika pričakovanja. Z rezultatom se sicer nismo obremenjevali, toda pričakovali smo 5000 zvez, 1100 množilcev in 20 milijonov točk. Vedeli smo, da je rekord HC8N nekaj preko 18 milijonov in da bomo imeli močno konkurenco v ekipi 6Y1A in še v drugih ekipah, za katere nismo vedeli vnaprej. Že v pripravah na tekmovanje smo se dogovorili, da bomo delali v kategoriji M/S, ki s spremenjenimi pravili dovoljuje zveze z novimi množitelji na drugih bandih, medtem ko "running" postaja dela na svojem. Torej je potrebno aktivirati dve postaji. Carl ima tipično (zelo dobro) postavitev za delo enega operaterja z eno postajo. Dogovorili smo se, da bomo od doma prinesli en transceiver ter filtre in kable in še en računalnik. Za tehniko je poskrbel Frane, jaz pa sem imel s seboj računalnik. Odločili smo se uporabiti CT program in že pred odhodom sva doma preizkusila delo v mreži z dvema računalnikoma.

Antene, ki jih ima Carl v uporabi, so nameščene na treh stolpih (15, 17 in 20m). Na enem je tribander C31XR, na drugem je 4-el. za 14 in 2-el. (linear loaded) za 7 MHz na istem boomu in na tretjem je 4-el. za 21 in 4-el. za 28 tudi na enem boomu. Za 80m je razpet dipol v obliki inverted V. Glede na uporabo dveh postaj in potrebe po čim večjem številu zvez na nižjih bandih smo po prihodu naredili in postavili še en "sloping" dipol za 7 MHz. V shacku, ki je relativno majhen, smo imeli kar precej dela, saj je bilo potrebno na novo sestaviti kontrolno škatlo z antenami in

preklop za uporabo dveh postaj. Prav tako smo iz sosednje sobe morali potegniti nov podaljšek za 220 V za napajanje drugega ojačevalnika. Osnovna postaja je FT 1000D in Alpha 87A, ki se avtomatsko uglašuje. Računalnik je klasičen PC 486. Frane je vzel s seboj svoj TS850, katerega smo napajali z rezervnim napajalnikom od Carla; iz omare je Carl potegnil še en Alpha 87 z ročnim uglaševanjem in dodali smo filtre k postajam ter še en PC 486 in vse skupaj spravili na delovno mizo.

Malo je bilo vse skupaj stisnjeno, toda za dva operaterja ni bilo težav. Za poslušanje smo skozi bodičasto grmovje izza hiše potegnili še dva beverage - enega v smeri USA (na sever) in drugega v smeri severovzhoda (za Evropo). Evropski je zaradi smeri postavljen tako, da ima napajalno točko na oddaljenem koncu antene, kar pomeni vlečenje žice in še iz treh delov sestavljenega starega TV koaksialnega kabla skozi težko prehodno trnje. Seveda je Murphy pomagal in smo imeli kar nekaj težav s koaksom, saj je na spojih izgubljal stik. Toda do tekmovanja je bilo vse urejeno.

Za priprave smo imeli pravzaprav dovolj časa, saj smo prišli na otok v ponedeljek in antene so bile že postavljene. Tako smo dejansko vsak dan preko dneva izkoristili za ogled otoka in kopanja, zvečer pa smo kaj postorili okrog priprave postaje za tekmovanje in naredili nekaj zvez. Tekmovanje prične ob 20 h po lokalnem času. V petek popoldne smo še malo zadremali in se dogovorili, da bo Carl šel redno spat in prišel okrog četrte ure zjutraj. V času tekmovanja smo poskušali imeti ves čas zasedeni obe postaji, čeprav smo vedeli, da bo dela na drugi postaji že po nekaj urah zelo malo, saj množilcev ni na pretek, posebej ko jih je nekaj sto že v dnevniku. Urnika dela nismo posebej določili, dogovorili smo se le, da začneva tekmovanje Frane in jaz. Načrtovala sva začetno delo z glavno postajo (za približno eno uro) na 14 MHz, medtem ko naj bi mult. postaja pobrala čimveč množilcev na 7 MHz. Ker pa je točkovanje na nižjih bandih dvojno, nismo smeli preveč nočnega časa izgubiti na višjih bandih. Seveda je možno narediti na višjih obsegih več zvez, toda važen je končni rezultat, ki pa je višji ob vztrajanju na nižjih obsegih. V zadnji uri pred tekmovanjem je Carl še enkrat pognal CT program in pripravil računalnik za delo v tekmovanju, po večerji pa je odšel spat, midva s Franetom pa na postajo. Jaz sem bil na glavni postaji in našel dobro frekvenco okrog 14025 ter delal zveze pod svojim znakom do pričetka tekmovanja. Zadnja postaja pred tekmovanjem in prva v tekmovanju je bil Robi-S53R, ki nam je podaril lep množilec AP2ARS. Ko je tekmovanje pričelo, pa so se začele tudi težave. "Murphy loves you" je dostikrat tolažba, ki pa ne pomaga umiriti živčnosti, ko gre kaj narobe. Ob začetku tekmovanja sem takoj opazil, da so nastavitve tekstov na funkcijskih tipkah drugačne, kot smo jih prej nastavili. Toda to še ni problem. Ko je po minuti dela Frane na drugi postaji ugotovil, da program oz. mreža ne dela in da se ne logirajo zveze z druge postaje, sva ugotavljala, kaj naj bi bilo narobe, saj je še pred eno uro vse delovalo. Seveda, Carl je v dobri veri, da bo .BIN file čist, na novo inicializiral glavni računalnik, ni pa nastavil tekstov funkcijskih tipk in ni povezal obeh računalnikov v mrežo. Torej, ustavi delo in na novo vzpostavi delovanje mreže in obeh računalnikov. Normalno se je tudi nama dogodilo, da stvar ni delovala po prvem ponovnem vklopu, da ni delovala niti po drugem in da je šele po tretjem stvar stekla. Lahko si mislite, kakšne občutke sva imela, ko sva v prvi uri tekmovanja čakala, da se računalniki trikrat na novo "ogrevajo". Tako je bilo v prvi uri narejeno na 14 MHz 129 zvez, na 7 pa 36. Novo presenečenje naju je čakalo ob menjavi bandov, saj je CT program ponorel in začel šteti zveze s številkami, ki so bile za nekaj sto višje od pravih. Vendar pa se na to nismo ozirali in smo pač do konca tekmovanja imeli na posameznih obsegih zelo različne in visoke številke.

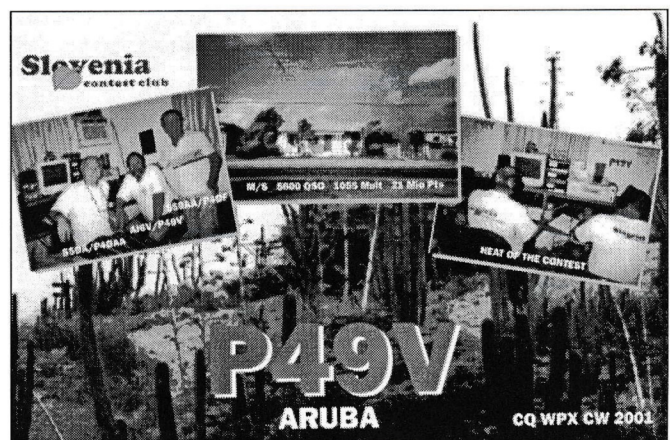
Ko se je prvo razburjenje pomirilo in sva pričela "normalno" delovati, je bilo prvo noč na 7 povprečje 112 zvez do 6 ure zjutraj, druga postaja pa je uspela najti 90 dodatnih množiteljev. Preko dopoldneva smo delali preko sto zvez na uro s tem, da je bila dobra ura ob 13 UTC s 147 zvezami in naslednja s 144 na 28 MHz ter v 16. uri na 21 MHz 152 zvez. Številke so za run postajo, medtem ko je mult postaja imela po nekaj zvez na uro, odvisno od obsega in aktivnosti. Prvih 24 ur smo končali s 3111 zvezami in 860 množitelji, kar še ni bilo dovolj za 10 milijonov točk, ki pa smo jih imeli v nekaj urah drugega dne. Drugo noč smo imeli zopet na 7 MHz povpreček že samo nekaj čez 70 zvez (odločitev je bila, da bomo zamenjali obseg, če bo padlo urno število zvez pod 60). V tem času smo si privoščili tudi enourni izlet na 3,5 ter bili presenečeni nad dobrimi signali predvsem

iz Evrope. Rezultat 113 zvez v tej uri. Preko dopoldneva se je povpreček vrtel okrog sto zvez s tem, da je Frane dopoldne okrog 11 UTC na 7 MHz podelal še kar nekaj JA postaj in nam je do tisoč manjkalo le še 50 zvez na tem obsegu. Popoldne zopet boljši urni povprečki s 155 zvezami na 28 MHz v 13. uri. Pozno popoldne po 120 do 130 na uro in zadnje tri ure po sto, s tem, da smo v zadnje pol ure še enkrat delali na 7 in prišli preko tisoč tudi na tem obsegu. Drugi dan je bilo narejeno 2478 zvez in 192 množilcev. Končna številka je bila tako 5592 zvez (116,5 zvez na uro) in 1054 množitelji. Po obsegih pa je bila razdelitev zvez naslednja: na 1,8 sploh nismo bili, na 3,5 - 113 zvez, na 7 - 1011, na 14 - 1246, na 21 - 1749 in na 28 - 1473 zvez. Končni rezultat je tako 21 milijonov točk in po informacijah o delu drugih postaj, bo to zadostovalo za prvo mesto in rekord v M/S kategoriji. Z drugo postajo je bilo narejenih približno tristo zvez in po analizi smo ugotovili, da je druga postaja prinesla dodatnih sto množiteljev, ki so bistveno pomagali pri končnem rezultatu. 6Y1A postaja je končala pri 18,8 milijonih in v primeru, da mi ne bi imeli druge postaje, bi zaostali in ne bi niti presegli starega rekorda.

Pogoji so bili za nas ves čas tekmovanja zelo dobri, saj so ves čas bili odprti vsaj trije obsegi. Pile up res niso bili taki, kot tiste dni pred tekmovanjem (kar je razumljivo, zaradi velike aktivnosti na vseh obsegih), toda splošni povpreček je zelo zadovoljiv. Bilo bi možno narediti še več zvez, vendar smo dali prednost nižjim obsegom (predvsem 7 MHz). Aktivnost iz Evrope je izredno velika in občutek imaš, da je premalo ameriških postaj. Torej še en razlog za izbiro severoafriških lokacij. Morda je to samo moj občutek, toda npr. čeških postaj je bilo vedno in na vsakem obsegu nešteto. S5 signali so bili na vseh obsegih med močnejšimi iz Evrope. Na višjih obsegih so bile vse večje S5 postaje na ravni 599+10 do 20 dB. Najmočnejši signal na 14 je imel Miloš-S53EO, ki je bil za 5 do 10 dB močnejši kot drugi iz S5. Izgleda, da so morske lokacije odlične, saj je bil zelo močan tudi S55A in S53Z. Na nižjih obsegih pa je bila situacija podobna z močnimi S50A, S57DX in S59A, medtem ko je bil S50A na 3,5 med najmočnejšimi signali na obsegu.

Po tekmovanju smo se na večerji v določeni restavraciji, ki je tradicionalno zbirno mesto tekmovalcev iz Arube po vsakem tekmovanju, zbrali skupaj še z Jimom-N6TJ, ki je delal kot P40T od Jacoba-P43P ter z Emily-P43E. Pri večerji smo razpravljali o delu v tekmovanju, o drugih postajah ter o aktivnosti postaj po kontinentih.

Jim je namreč aktiven iz ZD8Z in je delal tudi že iz PY, EA9 in drugih lokacij. Njegov rezultat je 12,5 mio točk ob 4200 zvezah v 36 urah dela. Izgleda pa, da bo to premalo za premagati Hraneta iz 3V8BB.

V ponedeljek, zadnji dan pred odhodom, nam je Emily naredila posebnost veselje, saj nam je zagotovila močan čoln in smo po morju obpluli južno in zahodno stran otoka ter si ogledali razbitine velike nemške vojne ladje, ki je potopljena ob obali Arube. Tako smo še zadnji dan uživali počitnice, potem pa smo se v torek po lepem dopustu in po uspešnem tekmovanju vrnil domov.

Doma pa me je že čakalo sporočilo od Treya-HC8N s čestitkami za rekord in povabilom, naj pridem naslednje leto v njegovo ekipo podirati naš letošnji rekord... Torej, še bo tekmovanje.